

Pénteki levél

Felelősség

Minden ember — még a legromlottabb is — számvetést szokott végezni magában. Az első kényszer ez, amelyre röviden azt mondjuk, lelkiismeret. Ilyenkor sorra vesszük tetteinket, bírja leszünk önmagunknak. A tettek így utólag vizsgálva, vagy nyugodt magabiztos érzést hoznak, vagy keserű tépelődést. Ilyenkor egymást hajszolva kavarognak a kérdések és a sok miérte semmiképpen sem lehet választ találni. A mi országunkban különösen élesen kell követelni, ha a lelkiismeretnek a munkával szemben történő mulasztásról van szó. Miért van ez így? Mert a felelősségnek ebben az esetben mindennel és mindenkiel szemben fel kell vetődnie.

A szocializmus építése eredményesen folyik. Közvetlenül tapasztalhatja ezt mindenki, ha kinéz a vonat ablakán, de még akkor is, ha csak kilép az utcára. Új üzemek, új gyárak, kórházak, iskolák, lakóépületek köszöntenek feléd, bizonyítva az új élet fényét és gyarapodását. Ennek a gyarapodásnak pedig mindenki részese. Mert a gazdaságban, jobb életet, személy szerint is alkalma van élvezni. A biztos munkalehetőség, a végzett munka alapján történő anyagi megbecsülés, jutalomdíjak, s így sorjában tovább. — Közbevetve hadd említsek meg egy mindennapos példát, ami még jobban megerősíti a fentieket. — Tegnap délután Toldi Laci-val, az egyik húsz éves, fiatal vőjárással találkoztam. Röviden elbeszélgettünk. Megtudtam, hogy a szabóhoz megy, új télikabátját próbálni. Több mint 2000 forintba került s ezzel három kabátja is lesz. Ugye vélem, a következtetést nem nekem kell külön leírnom.

S ezért irtam én, hogy a felelősség, ha munkájával szemben követ el mulasztást valaki, mindennel és mindenkiel szemben fennáll. Mindennel azért, mert az egész ország építését hátráltatja, mindenkiel pedig, mert az egész dolgozó nép lendületét csökkenti. Még ha csak a legkisebb felelőtlenség is nyilvánul meg, a tényálláson vajmi keveset változtat.

Nálunk pedig súlyosak a mulasztások. Egyszerű statisztikai adat mutatja, ebben a hónapban 752 műszak esett ki. Vajon az igazságtalan mulasztók lelkiismeretében hogyan jelentkezett a kérdés? Gondoltak-e arra, hogy a kieső műszakok miatt hány tona szénét veszített a népgazdaság? Es hogy a hiányzó tóna szénét hátráltatja a nehézipar fejlesztését, a szocializmus építését. Érezték-e a felelősséget az egész dolgozó néppel szemben, vagy csak a saját veszteségükön tépelődtek? En nem hiszem, hogy azokban, akiknek neveit a notórius hiányzók, a munkafegyelmet sorozatosan sárba tiprók között találjuk, a felelősség kérdése így mindennel és mindenkiel szemben valaha is felvetődött. Vagy ha igen, akkor saját maguk egyéni érdekeikkel szemben is felelőtlenek. Es végezetül engedjék megmagyarázni azt is, hogy miért.

Mert a közösség a becsületes, odaadó munkát végző emberek nem tűné meg olyanokat, akik fékek, akik koloncok, és nyugodtan leírhatjuk, hogy akik paraziták. Akik mesterkednek jogtalan pihenők elnyerésén, akik igazságtalanul maradnak távol, akik, és ismét ezt írom le, nem érzik a felelősséget. Trószitunknál igen súlyos a munkafegyelm helyzete és ez az állapot tette szükségessé, a kérdésnek a legélesebb felvetését. Válasszanak a munkafegyelm lazítói, vagy a közösség és a saját érdekeikkel megegyező úton, a becsületes építőmunka útján haladnak tovább, vagy megkapják, amit keresnek maguknak.

Eleget tettek beadási kötelezettségeiknek

A Thury György Termelőszövetkezet tagjai csütörtökön este zárszámadást végeztek. Ugyancsak megbeszélték a termelőszövetkezet terveit a jövőre. Ezt az évet eredményesen végezték, amit az is bizonyít, hogy a beadási kötelezettségnek terményből, tojásból és baromfi-félésekből 100 százaléki eleget tettek, sőt két disznót is leadtak a kötelező beadáson felül az állam-

nak. A következő munkálatokra is gondosan készülnek. Rozsvetést ezideig mintegy 45 holdon elvégezték. A Thury György Termelőszövetkezet zárszámadása bebizonyította, hogy a tagok megtalálták számításukat, amikor a gazdálkodás magasabb formáját választották. Nagy segítséget nyújtott eredményeik elérésében a városi pártbizottság és a tanács hathatós támogatása.

A Kovács brigád példát mutat

Ha a Központi-műhelyben a jól dolgozó brigádok felől érdeklődünk, az első között halljuk Kovács István brigádjának a nevét. A brigádot szeretnénk bemutatni bányászainknak.

Kovács elvtársal, a brigád vezetőjével beszélgettünk: „A brigád minden tagja elvégzi azt a munkát, ami a szakmával kapcsolatos — mondja Kovács elvtárs. — Ha csak az utóbbi napok eredményeit nézzük, abból is megállapíthatjuk, hogy milyen sokrétű feladatot kell megoldani. 10 darab csillefogót és 8 darab villafogót készítettünk el a Ferencbányának. Egy kompresszor légtartójára biztonsági szelepet készítettünk. Most kezdődik meg a gőzvezeték beszerelése a szállókon. Szép szakmánk és változatos, a munkát a brigád minden tagja szereti.”

Ez valóban így van. Ezt nemcsak a felsoroltak bizonyítják, hiszen Kovács elvtárs, a brigádvezető 41 éve dolgozik a szakmájában, két éve van itt a gépüzemben, szereti a brigádját, foglalkozik velük. Ha valami új feladatuk van, akkor a brigád tagjaival rövid megbeszélést tart. Megmagyarázza, mit kell csinálni, hogyan kell csinálni, s utána úgy osztja szét a munkát, hogy lehetőleg kedvet vegyzenek az emberiek. Ismeri az embereit, Tobak Ferencet, Kárpáti Ferencet, Istenes Ferencet, tudja, hogy ki mit

szeret csinálni. Ha normában dolgoznak, a brigád eléri a 120–130 százalékat.

Jó lenne, ha erről a brigádról venne példát az olyan dolgozó is, aki bizony nem teljesíti a kötelezettségét. Haász Ferenc öt műszakot hiányzott igazságtalanul, el is bocsájtották érte azonnali hatállyal. De még mindig vannak olyanok, mint Szabó István, aki ittás állapotba került és ezért mulaszt, hátráltatja a többi munkáját. Vagy itt van Seter Lajosné, aki a lányát küldi be maga helyett dolgozni. Természetesen, az ilyenek rontják a központi műhely teljesítményét, amellyel a saját becsületüket is tönkreteszik. A vezetőség nem bízik bennük, nem kapnak olyan feladatot, mint egy jó brigád, ezért kevesebb lesz a keresetük, s ezt természetesen a családjuk is megérzi.

A Központi-műhelyben az elmúlt hónapban mindössze öt igazságtalan hiányzás volt. De ha a vezetők, a kommunisták és kiváló pártönkivüli dolgozók összefognak, ezt a számot meg lehet szüntetni. S ha foglalkoznak a hiányzókkal, akkor egyre több lesz az olyan munkás, mint a Kovács-brigád tagjai, egyre több lesz az olyan ember, aki becsületesen megállja a helyét a termelő munkában is.

November 7-i versenyben egy DISZ brigád

E hét folyamán kapta meg a Vajártanuló Intézet az Ajkai Intézet felhívását. Ebben a versenyfelhívásban többek között a következőket olvashatjuk: „Mi, az Ajkai MTH Intézet tanulói november 7-e tisztelőre az ország valamennyi vőjárástól egyúttal titeket is versenyre hívunk.”

A felhívásban elsőként szerepel a tanulmányi eredmény. A bányai gyakorlati munka és a tanu-

lasi fegyelm. A Várpalotai Vadas Márton MTH Intézet tanulói ezt a felhívást elfogadták és nekiláttak a munkának, hogy országos elsőségükhöz mértén ebből a nemes vetélkedésből győztesen kerülhessenek ki.

Hogy néz ki ez a verseny Kovács Ferenc másodikos tanuló DISZ-brigádjában. A felhívást a fiúk örömmel fogadták — mondja Kovács Ferenc, a brigád vezetője. — Lel-

kesséssel dolgozik a brigád minden tagja. Bent a fronton a termelés jól megy, inkább a szállítás körül van a hiba. Ezért a brigád minden tagja vállalta, hogy a frontosok által kitermelt szenet maradéktalanul elszállítjuk. Ezzel akarjuk biztosítani, hogy a versenyt mi nyerdjuk meg.

Közben már újra indul az üresért, hogy a szállító ereszkének ne kelljen üres hiány végett leállni. Serényen dolgozik a brigád

valamennyi tagja, Pusztai József, Szaló Antal, Csuka János és Hugyik Ferenc. Munkájukkal becsületet szereznek a brigádjuknak, ezen keresztül járulnak hozzá a verseny sikeréhez. Ahhoz, amit az egész Vajártanuló Intézet ifjúsága célul tűzött maga elé, hogy legyőzzék Ajkát, s ebből a versenyből is, ami a Nagy Októberi Szocialista Forradalom tisztelőre indul, elsőként kerüljenek ki.

A Szakma Kiváló Dolgozója munka közben

A jó dolgozót mindig az jellemzi, hogy szereti a munkáját, műszak előtt már készül rá, beszél róla, érdeklődik munkahelye után. Így csinál Demek Tibor is, a Beszáló-akna sztahanovista vájára, a szakma kiváló dolgozója. Az autóbusszban, amely a Beszáló-aknához visz bennünket, a ciklusos termelésről beszél — a Beszáló-akna jelenleg két műszakban termel, a harmadikban szerel. Azt mondja Demek elvtárs: „Rajtuk áll, hogy vőlük be a két-harmados termelés.”

Ahogy leszállunk a bányába, Nyitrai Ferenc csillását máris küldi sztahanovisták. Azonban szerszám nincs megfelelő, mert a raktárban azt mondják, hogy a délelőtti szerszámok adják ki a szerszámokat. Pedig ez nem jó megoldás, mert a csákányok rendszerint egy műszak alatt kicsorbulnak.

Beérkeztünk a frontra. Széltől János vájár, akit Demek Tibor vált, mostanág dolgozott. Elmondja, hogy sokat állt a szállítás, nem ment jól a munka. Ezután átadja a szerszámát is.

Demek elvtárs munkához készül. Mielőtt elkezdene azonban a fejtest. Szállási János frontmester elviszi a csillását, és így nekünk magyarázza el, hogy mit fog csinálni: „Az első fülke kifogyott, a második fogásból is hiányzik egy heved, nemcsakra felteszem rövid fára a riglit.” Így is cselekszik.

Szépen, tempósan kezd dolgozni, helyet csinál magának, a lába alatt lévő szenet a kaparószalagba lapátolja, bebiztosítja maga fölött a tetőt. Demek elvtárs motorfűlkében dolgozik, itt sok a kirabolható fa. Vigyázni kell azonban a kiszédéssel, mert a nyomás könnyen rászállhat a szállítótárgat ácsolatára. „En úgy szoktam csinálni — mondja Demek elvtárs, — hogy egészen szedem ki a fát, mert most még a szén tart. Ilyenkor nem kell javadással tölteni az időt, a rabolt-fát fel tudom megegyezően használni és a hasznos nyomás is jobban érvényesül. Persze legfontosabb a hasznos nyomáshoz, hogy a fát, ami nem engedi érvényesülni, kivesszem.”

Közben megkezdődik a talpalás. A rövid támfia után nagy ácsolatot kell betenni. Demek elvtárs lyukat készít az ácsolat részére. Mikor elkészült vele, betesz egy hosszú támfát, a rövidet kicsoréli és a támfát két oldalán is beállítja az ácsolatot. Azután kezd a fénkelés munkáját, a már előzőleg megasztott lyuktól halad kifelé, úgy hogy mindig azt a részt választja, ahol könnyebben hasad a szén. Az új fogásnál is, ahol pedig a szén sokkal könnyebben jön. Demek elvtárs keresi azokat a helyeket, ahonnan könnyebben lehet repeszteni. Nemcsak hogy jízikai erőfeszítést takarít meg vele, ha-

nem eléri, hogy a vállapok lehullásával egyenesebb szénfákat kapjon, nem fenyegeti baleset sem, az egyenletlen szénfal hullásából. A nagy darab szenet szétdarabolja, hogy ez a kaparószalag ne ütközzön akadályba. Tempósan dolgozik, nem kapkodva, mégis halad.

Demek elvtársnak van egy munkamódszere, s ezt nekünk is elmondja. „Nem igaz — kezdi —, hogy csak az a jó bányász, aki erős. Az a fontos, hogy a munkát, amit meg akarunk csinálni meggondolva, tervezetten végezzük el, tudjuk milyen munka után milyen munkafolyamat következik és ha ezt nem kaphodva végigvisszük, jó eredményt érünk el.” A jó eredmény meglátászik a fronton, három fogást szedett ki Demek elvtárs, ami bizony 150 százaléknál is magasabb. Beácsolt, kifosztotta a fűlkéjét, a raboltfákat felhasználta, kiadta azt a mennyiségű szenet, amennyit tőle méltán elvár, mint kiváló dolgozótól a népgazdaság. Erdemes tanulni ebből a munkából. Erdemes átvenni Demek Tibor munkamódszerét, mert csakis alaposan megismerve munkát, a munkádó kihasználásával lehet elérni jó eredményeket. Így lehet többet keresni, több ruhát, cipőt venni a családnak, így jut több pénz szórakozásra, művelődésre, s így erősödik a népgazdaság is.

B. M.

Egy hét történelem

Október 15. 1817. Meghalt T. Kosciuszko, a lengyel nemzeti felszabadító mozgalom vezére.

Október 16. 1553. Meghalt id. Lucas Cranach német festő.

Október 17. 1849. Meghalt F. Chopin lengyel zeneszerző.

Október 18. 1552. Befejeződik Eger várának hősi védelme, a török hadsereg vereséggel elvonul.

Október 19. 1745. Meghalt J. Swift angol író.

Október 20. 1554. Született Balassi Bálint költő.

Október 21. 1878. Született Krudy Gyula író.

Az ígéret szép szó...

A Kálvária-lévő lakásokban egy ajtó van. Széles helyen lakunk, s ez kevésnek bizonyul a hideg ellen. A vegyesüzemű H. Kovács elvtárs megígérte, hogy még a nyár folyamán fűlszereltet egy dupla ajtót. A nyár elmúlt, s az ajtó még nincs

meg. Azt szeretnénk, hogy még a rossz idő beállta előtt megkaphatjuk ezt az ajtót és föl is szereljék.

Remélem, ezt a kérést teljesíteni lehet.

Kiss Ferenc.

Már baleset is volt a sötétség miatt

A Szt. István úti A. épület alsó lépcsőházában, ahol lakom, már több mint egy hónapja nem ég a villany. Eddig valahogy csak elviseltük, mert világosak voltak az esték. Most korán sötétedik, veszélyes a járás, sőt már egy ízben baleset is történt.

Azt szeretnénk, hogy többet ilyen ne forduljon elő, ezért az újságunk keresztül fordulunk a Községgazdálkodási Vállalathoz. Az a kérésünk, hogy minél előbb csinálják meg a villanylámpákat.

Pál Vilmosné.

Megették az egerek

Már több mint egy hete meleg munkahelyen dolgozom, a rendelet értelmében védőfóliát járnak. Amikor a jogos járandóságot kértük, röviden azzal válaszoltak: a védőfóliát megették az egerek a raktárban. Ezt persze annál is nehezebb megérteni, mivel a szódavíz sem tud-

ják biztosítani, amire még az a magyarázat sem fogadható el, hogy megették az egerek. Gondoskodjanak, hogy jogos járandóságunkat megkapjuk.

Juhász Frigyes
vájár.

Segítséget kérünk a folyamatos munkához

A tolopadnál esős időben nem lehet dolgozni. Nem panaszkodunk a védőruhára, van jó csizmánk, esőköpenyünk, azonban olyan mélyen lekezik a tolopad, hogy a víz a csizmánkon is befolyik. Arra kérjük a gépészet vezetőjét, hogy valamilyen módon vezessék el a vizet a főkapu előtti árokba, hogy mi vonta-tók rossz időben is tudjuk végezni a munkánkat.

A másik kérésünk egy görgő fel-

állításra lenne. Igérték, hogy a sorompó jobb oldali részére egy görgőt szerelnék, hogy télen le tudjuk húzni a vagonokat a tolopadról. Ez már többéves ígéret, s ezért reméljük, hogy ebben az évben megkapjuk ezt is. Nemcsak a mi munkánk lesz könnyebb vele, hanem hamarabb tudunk vagonot adni a szén alá.

Závodi Ferenc és Vágó Ferenc.